



การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา

The Development of Thai Reading and Writing Skills Using Reading and Writing Exercises Based on Spelling Rules for Grade 4 Students at Tessaban 5 School (Wat Hat Yai), Songkhla Province

เสาวรัตน์ แซ่เฮ้า¹, วิชุนา สัตยารักษ์², ฐานันท์ ตั้งรุจิกุล^{3*} และ วิภาวี มณีเนตร⁴
Saowarat Seahao¹, Wichuna Sattayaruksa², Thanan Tangrujikul^{3*}
and Wipawee Maneenetr⁴

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Undergraduate Student, Department of Elementary Educational, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

²⁻³ อาจารย์, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

²⁻³ Lecturer, Department of Elementary Educational, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

⁴ Assistant Professor, Department of Elementary Educational, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

*Corresponding author, E-mail: Thanan@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 30 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1) แผนจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดจำนวน 12 แบบฝึก 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบสมมุติฐาน t-test dependent ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแบ่งเป็น 12 แบบฝึกมีประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า 82.70/91.00 และเปรียบเทียบ ทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านและการเขียน, มาตราตัวสะกด, แบบฝึกทักษะ, การเขียนสะกดคำ



Abstract

This research aimed to: 1) develop and determine the efficiency of reading and spelling practice exercises based on Thai spelling rules for Grade 4 students at Tassaban 5 School (Wat Hat Yai), Songkhla Province, according to the 80/80 efficiency criterion; and 2) compare the students' Thai reading and spelling skills before and after learning through the developed practice exercises. The sample group consisted of 30 Grade 4/2 students. The instruments used for data collection included: 1) lesson plans, 2) twelve sets of reading and spelling practice exercises based on Thai spelling rules, and 3) a 20-item reading and spelling skills test. The statistics used for data analysis were mean, percentage, standard deviation, and dependent t-test.

The research findings revealed that the twelve sets of reading and spelling practice exercises had an efficiency of 82.70/91.00, which meets the required standard. Furthermore, a comparison of the students' Thai reading and spelling skills before and after the intervention showed that the post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at the 0.05 level of significance.

Keywords: Reading and writing skills, Thai Orthographic Rules, Skill Exercises, Spelling Writing

บทนำ

"การอ่านออกเขียนได้" หรือ Literacy แห่งศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและการพัฒนาตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาไทยโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียน "คิดเป็น ทำเป็น" และใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

จากการที่ผู้วิจัยได้ไปสังเกตการสอนในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 3 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 และจากการสัมภาษณ์ครูระเบียบ ไหมแก้ว (การสัมภาษณ์, วันที่ 1 พฤศจิกายน 2567) พบว่า ผลการประเมินนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา นักเรียนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในการอ่าน และเขียนคำตามมาตราตัวสะกดไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะในปีการศึกษา 2567 ที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านและการเขียนต่ำกว่ามาตรฐาน สะท้อนถึงปัญหาการจับใจความและการสะกดคำผิดพลาด เช่น การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (แม่มกน, แม่มกด) ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา และการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษานักวิจัยหลายท่านที่พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่มองข้ามทักษะในการเขียนที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด



ซึ่งเป็นปัญหาพื้นฐานที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะการใช้แบบฝึกทักษะที่ออกแบบอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน จากการศึกษางานวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกทักษะเป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน ดังเช่นงานวิจัยของ นาริรัตน์ กาวี, เกวริน กาวีระ, ณัฐกมล งามล และมาเรียม แสงสว่าง (2564) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้แบบฝึกทักษะมาตราตัวสะกด นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ วิภาพร มงคลช่วง (2564) ของโรงเรียนบ้านโคกศรี ที่ได้ศึกษาการแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังการใช้แบบฝึกหัด

นอกจากนี้ งานวิจัยของ อุทัย รักษาเมือง (2566) โรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (25.72) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (21.76) อย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาลิตา อธิตา (2565) โรงเรียนบ้านมุเซอพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.34/89 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จะเห็นได้ว่า การใช้แบบฝึกทักษะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนของนักเรียนในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นช่วงที่นักเรียนกำลังพัฒนาทักษะพื้นฐานทางภาษา การใช้แบบฝึกทักษะที่ออกแบบอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เช่น การจับคู่ภาพกับคำ การแต่งประโยค และเกมเติมตัวสะกด ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการแก้ปัญหาด่วนนวัตกรรม โดยคาดหวังว่าแบบฝึกทักษะนี้ จะช่วยพัฒนาความแม่นยำในการใช้ภาษาไทยและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา ตามเกณฑ์ 80/80
- 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด



สมมติฐานของการวิจัย

1) ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญ ในการเรียนรู้ภาษาไทยและสาระการเรียนรู้อื่น ๆ การเข้าใจหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน และการเขียนจะช่วยให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของทักษะการอ่านและการเขียน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตหลายประการ ดังนี้ (สนิท ตั้งทวี, 2556; กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์, 2561)

ด้านการศึกษา เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ช่วยพัฒนาสติปัญญาและความคิดเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ และเป็นช่องทางในการศึกษาตลอดชีวิต

ด้านการดำรงชีวิต ช่วยให้ติดตามข้อมูลข่าวสารได้ทันเหตุการณ์ ช่วยในการประกอบอาชีพ ช่วยให้เข้าใจคำสั่ง คำชี้แจง และคำแนะนำต่าง ๆ ช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี

ด้านจิตใจและอารมณ์ ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินเป็นการพักผ่อนและคลายเครียด เสริมสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์และสร้างเสริมทัศนคติและค่านิยมที่ดี

ความสำคัญของการเขียน

การเขียนมีความสำคัญในหลายด้าน ดังนี้ (อัจฉรา ชีวพันธ์, 2557; จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ, 2558)

ด้านการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึก การบันทึกเรื่องราวและประสบการณ์ เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลและเป็นการสื่อสารที่มีหลักฐานและสามารถอ้างอิงได้

ด้านการศึกษาและการทำงาน ใช้ในการบันทึกความรู้ การทำรายงานและบทความทางวิชาการ การทำเอกสารราชการและเป็นเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้

ด้านการสร้างสรรค์และจรรยาบรรณ สร้างสรรค์งานศิลปะทางภาษา เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาแสดงเอกลักษณ์ของชาติ พัฒนาสังคม และประเทศชาติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ตามแนวคิดของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2557) และจรรยาบรรณ สุนลี (2559) ดังนี้

1. การอ่านเป็นการรับสารเข้า การเขียนเป็นการส่งสารออก
2. การอ่านมากช่วยให้มีคลังคำศัพท์และรูปแบบประโยคที่หลากหลายสำหรับการเขียน
3. การอ่านช่วยพัฒนาความคิด ส่วนการเขียนช่วยในการถ่ายทอดความคิด
4. ทั้งการอ่านและการเขียนต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการใช้ภาษา



5. การเขียนที่ดีมักได้รับอิทธิพลจากการอ่านงานเขียนที่ดี

6. การอ่านและการเขียนต่างก็ส่งเสริมซึ่งกันและกัน

หลักการสอนอ่านภาษาไทย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2557) และ บัณลือ พฤกษ์วัน (2558) ได้เสนอหลักการสอนการอ่านภาษาไทย ดังนี้

ด้านเนื้อหาและวิธีการ

เริ่มจากสิ่งที่ย่างไปสู่สิ่งที่ยาก สอนจากสิ่งที่ใกล้ตัวไปสู่สิ่งที่ไกลตัว เน้นการอ่านที่เข้าใจความหมาย ไม่ใช่เพียงอ่านออกเสียง สอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน เลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ

ด้านกระบวนการสอน

กำหนดจุดประสงค์การสอนอ่านให้ชัดเจน จัดกิจกรรมการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม แบ่งกลุ่มการสอนตามความสามารถของผู้เรียน จัดการสอนเป็นรายบุคคลสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหา มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย นำผลการประเมินมาปรับปรุงการสอน

ด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้

สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการอ่าน มีมุมหนังสือในห้องเรียน มีการยกย่องชมเชยผู้เรียนที่มีพัฒนาการด้านการอ่าน จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่างสม่ำเสมอ

หลักการสอนเขียนภาษาไทย

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2557) และ ขจรศักดิ์ สุนลี (2559) ได้เสนอหลักการสอนเขียนภาษาไทย ดังนี้

ด้านเนื้อหาและวิธีการ เริ่มจากการฝึกกล้ามเนื้อสำหรับผู้เริ่มเรียน สอนการเขียนพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เน้นการเขียนคำและประโยคที่มีความหมาย สอนการเขียนที่ถูกต้องตามอักขรวิธี เพิ่มความยากของการเขียนตามลำดับบูรณาการการเขียนกับทักษะอื่น ๆ

ด้านกระบวนการสอน กำหนดจุดประสงค์การสอนเขียนให้ชัดเจน สาธิตการเขียนให้ผู้เรียนเห็นเป็นแบบอย่าง ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีการตรวจแก้ไขงานเขียนและให้ข้อมูลย้อนกลับทันที ให้ผู้เรียนได้แก้ไขงานเขียนของตนเอง

ด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเป็นกันเองจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้อยากเขียนมีการนำเสนอผลงานเขียนของผู้เรียน ให้กำลังใจและเสริมแรงทางบวก จัดให้มีการประกวดผลงานเขียน

การประเมินทักษะการอ่านและการเขียน

การประเมินทักษะการอ่านและการเขียนที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ทราบพัฒนาการและปัญหาของผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขได้อย่างเหมาะสมตามแนวคิดของ กาญจนา วัฒายุ (2558) และ ทิศนา ขัมมณี (2560) มีดังนี้

การประเมินทักษะการอ่าน

วิธีการประเมิน การทดสอบการอ่านออกเสียง การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การเล่าเรื่องย้อนกลับ การใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และการสังเกตพฤติกรรมการอ่าน

เครื่องมือในการประเมิน แบบทดสอบการอ่าน แบบบันทึกการอ่าน แบบสังเกตพฤติกรรม แฟ้มสะสมงานและแบบประเมินตนเอง



การประเมินทักษะการเขียน

วิธีการประเมิน การตรวจผลงานการเขียน การให้เขียนตามหัวข้อที่กำหนด การสังเกตกระบวนการเขียน การประเมินจากแฟ้มสะสมงานและการสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานเขียน

เครื่องมือในการประเมิน แบบประเมินงานเขียน เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบสังเกตพฤติกรรมและแฟ้มสะสมงาน

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านและการเขียน

เกณฑ์การประเมินการอ่าน ความถูกต้องในการอ่าน ความคล่องแคล่วในการอ่านความเข้าใจในการอ่าน การวิเคราะห์ การตีความและการนำไปประยุกต์ใช้

เกณฑ์การประเมินการเขียน ความถูกต้องของอักขรวิธี ความสมบูรณ์ของเนื้อหา ความถูกต้องของไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย การลำดับความคิดและความคิดสร้างสรรค์

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะเป็นกระบวนการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการอ่านและการเขียน แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนซ้ำ และพัฒนาทักษะนั้นจนเกิดความชำนาญ

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

กระบวนการสร้างแบบฝึกทักษะมีขั้นตอนที่สำคัญตามแนวคิดของ ทศนีย์ ศุภเมธี (2556) ดังนี้

1. **ขั้นศึกษาปัญหาและความต้องการ** วิเคราะห์ปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียน ศึกษาความต้องการในการพัฒนาทักษะและวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา
2. **ขั้นวิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์** แยกเนื้อหาเป็นหน่วยย่อย กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละหน่วยและกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัด
3. **ขั้นออกแบบแบบฝึกทักษะ** กำหนดรูปแบบของแบบฝึก ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและกำหนดสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ
4. **ขั้นสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ** สร้างแบบฝึกตามที่ได้ออกแบบไว้ สร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น
5. **ขั้นหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ** ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็ก นำผลมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
6. **ขั้นนำไปใช้จริง** นำแบบฝึกไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผลและสรุป

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2558) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนหรือแบบฝึกอยู่หลายประการ คือ

ผู้ผลิตแบบฝึกการทดสอบประสิทธิภาพ จะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดแบบฝึกง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้นการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการและ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือใช้เกณฑ์ในเนื้อหาเป็นทักษะไว้ 80/80



วิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้การคำนวณดังนี้

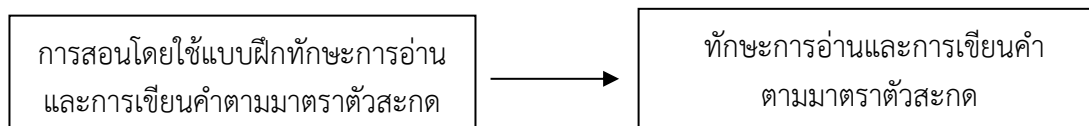
E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบเป็นร้อยละ

E_2 ได้จากการนำคะแนนผลการสอบหลังการทดลองของนักเรียนทั้งหมดรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบเป็นร้อยละ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม



วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้อง จำนวนทั้งหมด 86 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้อง 30 คน โดยวิธีการสุ่มแบบยกกลุ่มใช้ห้องเป็นหน่วยในการสุ่ม

3. รูปแบบการวิจัย

เป็นรูปแบบการทดลอง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pre-test-Post-test Design) (Campbell & Stanley, 1963)

ตารางที่ 1 แสดงแผนภาพแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อนเรียน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	O_1	X	O_2

X คือ การทดลอง

O_1 คือ การทดสอบก่อนเรียน

O_2 คือ การทดสอบหลังเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง

2) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน และการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ

การสร้างเครื่องมือวิจัย

1) ผู้วิจัยดำเนินการ คือ สร้างแผนจัดการเรียนรู้ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร ทฤษฎี สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียน



คำตามมาตรฐานตัวสะกดวิชาภาษาไทยและนำแผนที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบประเมินคุณภาพ ปรับปรุงแก้ไขตามความแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) มีค่าตั้งแต่ระดับ 0.5 ขึ้นไป

2) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตรฐานตัวสะกดวิชาภาษาไทย โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาค้นคว้าตำราเอกสาร ทฤษฎี แล้วสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมเชิงเนื้อหา สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสม มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แล้ววิเคราะห์ค่าเฉลี่ยนำไปเทียบกับเกณฑ์

3) ผู้วิจัยดำเนินการแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน และการเขียนคำตามมาตรฐานตัวสะกดวิชาภาษาไทย โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร ทฤษฎี แล้วสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 30 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อพิจารณาข้อคำถามของข้อสอบแต่ละข้อว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้อง นำผลมาวิเคราะห์หาค่า IOC มีค่าตั้งแต่ระดับ 0.5 ขึ้นไป หาค่าความยาก (P) ใช้ค่าระหว่าง 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ใช้ค่า 0.20 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนได้ค่า 0.86

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตรฐานตัวสะกดวิชาภาษาไทยที่ได้จัดทำขึ้น จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน

2) ครูให้นักเรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน และการเขียนคำตามมาตรฐานตัวสะกดวิชาภาษาไทยก่อนเรียน (Pre-test)

3) ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา

4) ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

5) ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและทำการแก้ไขทันที เมื่อพบว่านักเรียนทำผิดเพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

6) ครูให้นักเรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน และการเขียนคำตามมาตรฐานตัวสะกดวิชาภาษาไทยหลังเรียน (Post-test)

7) ครูนำผลการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำตามมาตรฐานตัวสะกดหาประสิทธิภาพใช้สถิติ E_1/E_2



3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน และการเขียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) ใช้สถิติ t-test dependent

ผลการวิจัย

1) หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด

ตารางที่ 2 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด

คะแนน	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2
ระหว่างเรียน (E_1)	30	10	8.27	82.70	82.70/91.00
หลังเรียน (E_2)	30	20	18.20	91.00	

จากตารางที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนมีค่า 8.27 คะแนน คิดเป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 82.70 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่า 18.20 คะแนนค่าเป็นค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังเรียน (E_2) เท่ากับ 91.00 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) อยู่ที่ 82.70/91.00



ภาพที่ 1 ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด

2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา



ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่)

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	15.26	1.24	13.06	0.000*
หลังเรียน	30	18.20	2.26		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา พบว่า คะแนนจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.24 และผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 18.20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ค่า t (t-test dependent) ปรากฏว่าค่า Sig. มีค่า 0.000 น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) อยู่ที่ 82.70/91.00
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) อยู่ที่ 82.70/91.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาชุดฝึกทักษะอย่างมีระบบ โดยเริ่มตั้งแต่ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ สร้างชุดแบบฝึกทักษะให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด นำมาสังเคราะห์เนื้อหาแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับความรู้ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ ศึกษาหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้น



จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง สร้างแบบทดสอบความรู้ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของการเรียนรู้ จากนั้นก็ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ นวัตกรรม สังข์สร, ประภาศ ปานเจียง และเก็ดถาว บุญปรการ (2566) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษาสี่เมืองสัมพันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดม่วงคอมและโรงเรียนวัดควนลัง (มิตรภาพที่ 11) พบว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะมีกระบวนการสร้างที่เป็นระบบขั้นตอน มีการตรวจสอบประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญและนำคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ชุดการเรียนรู้มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ในกระบวนการพัฒนาแบบฝึกทักษะนี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน จึงได้ออกแบบแบบฝึกทักษะ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง โดยไม่ต้องแข่งขันกับผู้อื่น แต่ทั้งนี้ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมต่าง ๆ ในแบบฝึกทักษะทุกชุด จึงทำให้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.00/86.00 และงานวิจัยของ อุทัย รักษาเมือง (2566) โรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (25.72) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (21.76)

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) จังหวัดสงขลา พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่นักเรียน ได้ฝึกอ่านจากและการเขียนแบบฝึกทักษะ การเลือกเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญควรคำนึงถึงความเหมาะสมของ เพศ วัย และระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนเพราะเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงอาจมีความสนใจในเนื้อหาที่แตกต่างกัน การจัดเตรียมหนังสือและกิจกรรมที่หลากหลายจะช่วยให้ทุกคนสามารถเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ได้ เด็กผู้ชายอาจชอบกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว การแข่งขัน ขณะที่เด็กผู้หญิงอาจชอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างไรก็ตามไม่ควรตีกรอบตายตัว ควรสร้างโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ในหลายรูปแบบหากเนื้อหาใดที่นักเรียนสนใจนักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้น การเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น และในระหว่างการทำกิจกรรมครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ อาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้าหรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจหรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง จากผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัย นวัตกรรม สังข์สร และคณะ (2566) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษาสี่เมืองสัมพันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดม่วงคอมและโรงเรียนวัดควนลัง (มิตรภาพที่ 11) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .05 และ กาญจนา ชลเกริกเกียรติ (2561) คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ



.05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. ในระหว่างดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถ ในการเรียนต่ำ อาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้าหรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรง กระตุ้นให้นักเรียนสนใจหรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื้อหาที่เข้าใจยากหรือเนื้อหาที่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนในกลุ่มทักษะภาษาไทยในแต่ละระดับชั้น เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ
2. ควรมีการสร้างแบบฝึกภาษาไทย ในหน่วยการเรียนรู้อื่นหรือในระดับชั้นอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา ชลเกริกเกียรติ. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ่อมะปริง. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา วัฒนา. (2558). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ธนพรการพิมพ์.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2561). การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ขจรศักดิ์ สุนลี. (2559). การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ. (2558). การใช้ภาษาไทย. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2558). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2556). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทศนา แคมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.



- นวรรตน์ สังข์สร, ประภาศ ปานเจี้ยง และเก็ดถวา บุญปรากการ. (2566). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วารสาร มจรอุบลปริทรรศน์, 8(3), 719-727.
- นาริรัตน์ กาวี, เกวริน กาวีระ, ญัฐกมล ถามล และมาเรียม แสงสว่าง. (2564). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์. วารสารล้านนาวิจัยปริทรรศน์, 2(1), 8-16.
- บันลือ พุกกะวัน. (2558). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปาลิดา อธิตา. (2565). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมุขเออ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. วารสารวิจัยวิชาการ, 5(1), 217-230.
- วิภาพร มงคลช่วง. (2564). การแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด (รายงานการวิจัย). ยโสธร: โรงเรียนบ้านโคกศรี, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2.
- สนิท ตั้งทวี. (2556). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2557). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2557). การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย รักษาเมือง. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำ มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา. นครศรีธรรมราช: โรงเรียนอนุบาลนครศรีธรรมราช "ณ นคร อุทิศ", สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1.
- Campbell, D. T., & Stanley, J. C. (1963). Experimental and quasi-experimental design for research. Hope-Well, NJ: Houghton Mifflin.